

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA.

Az Udvarhelymegyei Jegyzői-Egylet* hivatalos közlönye.
Előfizetési árak:
évesre 8 kor. fél évesre 4 kor. negyed évesre 2 korona.
Egy szám ára 16 fl. — Tanulóknak évesre 6 korona.

Felolós szerkesztő: **Becsek Atadár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora 60 fillér. Megjelen hetenként egyszer, 6-8 oldalon vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A vármegye becsülete.

Székelyudvarhely, febr. 22.

Hát mi ennek a vármegyének tulajdonképpen a becsülete? Rongy!? A melyet meglehet venni szép szával, erőszakkal; ha kell pénzzel? A melyet ma lehet ide, holnap oda rángatni, amelyről úgy lehet beszélni, mint eladó tárgyról? Mint gerinczelenek tömkelegéről, melynek elég egy baraczk, elég egy kézlegyintés, hogy meggyőződését, kifejezett állásfoglalását megváltoztassa?

Nem! Százszor nem!

És csodálatos, mégis úgy beszélnek róla; a gonoszszágnak, az agyafurtságának olyan apparátusával vonultak fel széles e vármegyében, hogy az egyenesen megdöbbenő. Képtelenebbnél-képtelenebb kombinációk röpködnek szét az izzó levegőben, mesterségesen tovább terjesztve; mint dögvesz réme szállva meg a kedélyeket, nyugtalanságot, idegességet, megbotránkozást kelte nyomukban.

És, hogy mindez miért?

Azért, mivel a közigazgatási bíróság megsemmisítette Udvarhelyvármegye december hónapban tartott alispáni választását üres formaságok elmulasztásáért, bizonyosságot téve arról, hogy a régi magyar díszrubáról lerongyolódott a posztó; csak a sujtás maradt meg. A régi jó világból kihalt a vármegyék igazi ereje, de megmaradt a czifraság: a restauráció. Elvették a vármegyétől a hatalmat, megnyirbálták a katonai állítás megtagadását; elvették az adópénztárt; csak azt hagyták meg, hogy maga választja az alispánját, meg a többi tisztviselőjét, azonban ezt a jogát is úgy körül tépdesték, hogy a belügyminiszternek már-már szinte nagyobb a beleszólása abba, hogy kit válasszon meg az autonóm joggal bíró törvényhatóság — mint maguknak a bizottsági tagoknak.

És alig hogy megjött, az első pillanatokban joggal kacsanak tartott hír, nyomában már az ellenőrizhetetlen forrású hiob hírek egész legiója szállt szét a megye társadalmának minden rétegében. A Nagy Galeotto újra megkezdte munkáját s a megye imént, mondhatni, egyhangulag megválasztott alispánjáról, már mint olyanról emlékeztek meg, akik felülről el-ejtettek.

Felülről?! Mi az a felülről, mikor a vármegye autonómiájáról van szó? Még kortesfogásnak is rossz. Képtelen kombináció, légből kapott állítás ez, melynek, biztos értesülésünk szerint nincsen alapja! De ha mindjárt úgy volna is? Ha felülről el is ejtették volna az alispánt — nem ellentmondana-e az a józan észnek? Nem a vármegye legitimebb, legsajátosabb elhatározásába való beleavatkozást jelentene-e? Miféle meggyantúsítása a mai tiszta kormányrendszernek, hogy az feltételezi egy vármegyéről, csak annyira becsüli annak közönségét, hogy annak az önmaga által választandó tiszt-

viselőit szállítani lehet? Rendelésre. Negyed-évenként. Hogy csak az kell ennek a vármegyének, hogy ma ezt, holnap amazt a jelöltet kínálják neki: derekát mindjárt kétrét hajtja, meggyőződését sutba dobja, szavát megszegi? Deczemberbeu jó volt ugyan a mi alispánunk, mert szerettük látni benne a munkaszeretetet, a vármegye érdekeinek istápolását, a szorgalmat, az ambíciót; meg is választottuk, — azonban, ha kegyelmes uram most azt kívánja, hogy mást válasszunk, — rendelkezésére állunk. Csak tessék parancsolni. Kit kíván önagyméltósága?

Miféle feje tetejére állított logika, hogy csak azért „mivel a megejtett választáshoz az erre vonatkozó törvényes reudelkezéseknek mellőzésével szavazatszedő bizottságot nem rendeltek ki“, szóval azért, mivel a közigazgatási bíróság nem a lényegét, de a rideg paragrafust bírálta, lehet kellő információ alapján: egy vármegye egész törvényhatóságát szőszegő legyen, saját becsületét tiporja sárba, önmaga végezze ki azt; megbizhatóságát tegye illuzóriussá. Felforr az ember vére az ilyen ostoba, kishitű következtetésre, jámbor óhajásra.

Ennek a vármegyének autonómiája van s ez autonómiát olyan férfiak kezelik még, akik próbát erős mérközcs tűzében tettek, akik, mint kisebbség tanulták megbecsülni az adott szó szentségét, melyre épp úgy lehet építeni most, három hónappal később, mint három hónappal korábban. Akik az embert nem paracszóra, nem hivatalos végzésekre és nem megfélemlítésre, terrorizmusra és szelid nyomásra becsülik és ajándékozzák meg bizalmukkal, hanem igenis a körülmények helyes és nyugodt mérlegelése alapján kijeggecszedett meggyőződés alapján hozzák meg ítéletüket.

Nem óhajtunk most rekriminálni, hogy miképpen történhetett meg az a tévedés akkor, amidőn egy oly fontos aktusról, alispán választásról, volt szó és az ide vonatkozó paragrafusok áttetszők, félre nem magyarázhatók és a választás iránt az egész megye közléte érdeklődést tanusított? Mondjuk, nem kívánunk rekriminálni — neha ehhez volna alap és jogunk, mivel a már-már lecsendesedett megyei közélet netáni felforgatásáról is eshetnék szó; nem kívánjuk a közigazgatási bíróság visszatetszően bürokratikus eljárását sem méltatni, noha erről csakugyan sokat irhatnánk, szigorú kritika tárgyává téve a paragrafusokhoz való merev ragaszkodást akkor, amidőn a választás a netán kiküldött szavazatszedő-bizottságban sem történt volna bizonyára lelkiismeretesebben, mint történt a főispán elnökölésével, nyilt ülésben, a vármegye közönsége bizalmának frappsans megnyilatkozásával.

Szóval, most ezekkel nem kívánunk foglalkozni, mivel befejezett ténynyel állunk szemben: a közigazgatási bíróság megsemmisítette alaki

okokból az alispáni választást, tehát Udvarhelyvármegye újra választ.

Még igen jól emlékezünk arra a csattanó válaszra, melyben a megye törvényhatósága részesítette azt az akciózt, mely a megyei tisztviselők egy része, de főként az alispán ellen irányult. A megye értelmisége mobilizálódott és uem ok nélkül, mivel a megye beléletének békéjét látta veszélyeztetve azzal a túltengő ambícióval, mely az alispán ellen s így a helyre állott megyei élet ellen tört. Hogy mennyi nehézség állta útját, a küzdelem mennyi verejtékét kelle a társadalom köztudatába és testtel bíró realitássá vált a léguemü óhajás, — köztudomású.

Ezt a békét nekünk ápolni, fenntartani, egyesült erővel küzdeni minden annak megbontását célzó, bár bonnan jövő törekvéssel szemben, kötelességünk, mivel az ilyen sáros incidenseknek nyoma nemcsak a megyei életben marad vissza, hanem kiut a nagy társadalmi életben is, a mely müpszokolódások annál korrumpálóbbak, mivel niucsen mögöttük igazi haragos emóció, csak önző számítás.

És ne tessék azt hinni, hogy ez a rombolás, amelyet meglazult társadalmi életünkben okoz, valami csekély dolog. Ób nem! Hisz általában romboló áradat pusztít társadalmunkban. Társadalmunk ugyan még hatalmas fa, melynek koronáját még nem törhetik le a viharok. Külső kérge még erős, de belseje rothadt, vagy rothadásban van. Ha e rothadás tovább tart s átcszi a büszke fa derekát, még a könnyebb légáramlat is katasztrófát idézhet elő. És e légáramlat már itt lengedezik: az alispáni választás körül forgalomba hozott hiob hírek egymást váltják fel, melyek bőségesen elegendők arra, hogy megdöntsék azt a feltevését, hogy az emberi cselekedetek rugója ideálizmus.

Nem tagadom, a hiob hírek megdöbben-tettek. Hogyan, már ide jutottunk? Az emberek existenciájára alkudni lehet? Mit szól ehhez a józanul gondolkodó és ítélő társadalom? Mit, vezető embereink?

Kerestem az alkalmat és sikerült is vármegyénk számos tekintélyes, irányadó férfával efelől eszmét cserélni. Örömmel írom ide, hogy egyetlen egyre sem akadtam, kiből ne hasonló érzelmeket váltottak volna ki a hírek. Bizalmat vesztive, megrendülve a biroktól, indultam utnak és meggyugodva, megorósodve tértem vissza. — Igeu, mert a szemek mégis látnak; az agyvelők gondolkodnak; a szívek dobognak.

Nyugodtan megyünk bele a küzdelembe, ha ugyan ilyen mégis lesz. Nyugodtan és bizva, mert a mi oldalunkon van az igazság. És a hol az igazság: ott a — győzelem.

Becsek Atadár.

B E L F Ö L D.

Udvarhelymegye alispán-választását megsemmisítették. A múlt év december hóban megjejt általános tisztújítás alkalmával tudvalóleg csupán az alispáni szék lett névazerinti szavazás után betöltve, amíg a többi állásokra az egyes tisztviselők közfelkiáltással választattak meg. Az alispáni székbe 124 szavazattal — szemben az egyik jelölt 34. a másik jelölt 2 szavazatával — Dr. *Damokos Andor* választotta meg újra a törvényhatósági bizottság, kétségtelen jelét adva ezzel, hogy az ő, alispáni székben eltöltött nyolcz évi munkásságával a legnagyobb mértékben meg van elégedve. Ismeretesek azok a támadások, melyeket a választások alkalmával *Damokos Andor* dr., de általában a csendes moderben folyó megyei közelet ellen ismert okokból intéztek, amely támadásokat még a választás után, a midőn pedig a megye társadalma szigorú, elitélő kritikát gyakorolt azokkal szemben — sem szüntették be, vagyis nem nyugodva bele a törvényhatóság döntésébe, Dr. *Hinléder* Ernő ügyvéd, az oklándi kerület országos képviselője, a választást megfelelőbezte, arra alapítván felelősségét, hogy a szavazatok beszedése nem szavazatszedő küldöttség útján, hanem benn a nyílt ülésben történt meg. A közigazgatási bíróság a panaszt f. hó 12-ikén tartott ülésében vette tárgyalás alá és annak helyét adva, a választást megsemmisítette, mivel boigazolva látta azt, miszerint a gyűlés csakugyan nem küldött ki szavazatszedő-bizottságot, noha a törvény azt elrendeli. Nem akarjuk az ítéletet bírálal alá venni, noha az tisztára a szavakon lovagol, amennyiben abban lát hibát, hogy a főispán a szavazatszedő bizottságok nem azt mondta, hogy kiküldöm, hanem a szavazatszedéssel megbizta s a szavazás tartamára nem függesztette fel a gyűlést. No, de hát már most befejezett ténnyel állunk szembe, maga a választás megsemmisítve van, tehát magát a választást kell reparálni egy folytatólagosan összehívandó tisztújító gyűlésben, pályázat kiírásának mellőzésével. A mi bizonyára rövidesen meg is fog történni. A közigazgatási bíróság ítéletét egész torjedelmében itt közöljük.

603/1908 K. sz.

Ó Felsége a király nevében

a magyar királyi közigazgatási bíróság.

Dr. *Hinléder* Ernő, országgyűlési képviselő oklándi lakosnak — 1907. évi december hó 12-én Udvarhely vármegyében megtartott alispáni

választás tárgyában — a vármegye törvényhatósági bizottsága által 1907. évi december hó 12-én 1066. szám alatt hozott határozat elleni panaszát, 1908. évi február hó 12-ik napján tartott nyilvános ülésében az 1896. évi XXVI. t.-cz. 42. szakasza alapján tárgyalás alá vevén, következőleg

Ítélt: A magyar királyi közigazgatási bíróság a panasznak helyét ad. Udvarhelyvármegye törvényhatósági bizottságának panaszolt határozatát hatályon kívül helyezi, s az 1907. évi december hó 12-én Udvarhelyvármegyében megtartott alispáni választást megsemmisíti.

Indokok: Az 1886. évi XXI. t.-cz. 84. § a szerint, amidőn a választók akaratnyilvánítása, 20 bizottsági tag irásában bódott kívánatára névszerinti szavazással állapítandó meg, a névszerinti szavazás, a tisztújító közgyűlésen elnökölő főispán által kinevezett egy vagy több küldöttség előtt, a szavazók nevének és szavazatának feljegyzésével meg végbe.

A főispán által kinevezett küldöttség, esetleg küldöttségek ezek szerint az 1886. XXI. t.-cz. 79. § a alapján a választásra jogosult törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek az ezen teljesítendő névszerinti szavazás fogatosítására rendelt oly külön szorvét képezik, mely a vármegyei törvényhatóságoknál állandóan követett, s a bíróság által is helyesnek és törvényszerűnek talált gyakorlat szerint, az 1886. XXI. t.-cz. 84-ában megjelölt saját hatáskörében jár el.

Következőleg a most hivatkozott törvényszakasz alapján eljáró küldöttség a jelentkező választók szavazatát elfogadja, jegyzékbe veszi, a szavazásra jogosítottaknak nem talált szavazókat elutasítja, a szavazási eljárásat saját hatáskörébe bezárja, s eljárásáról, s a bódott szavazatok arányáról jelentést tesz, s a tisztújító közgyűlés elnöke a szavazás bejelentett eredménye szerint általános vagy viszonylagos szótöbbséget nyert pályázót megválasztott tisztviselőnek kijelenti.

A tárgyratok kapcsán felterjesztett tisztújítási jegyzőkönyv szorint azonban a vármegyei alispán választása alkalmával, amidőn a vármegye főispánja 20 törvényhatósági bizottsági tag irásában bódott kívánatára a névszerinti szavazást elrendelte, az idézett 84. törvényszakasz határozott rendelkezésének meg nem felelt, szavazatszedő küldöttséget külön működő szervként ki nem nevezett, hanem a névszerinti szavazatok leadását rendelte fogatosítottatni olyképpen, hogy

a névjegyzék felolvasásával Szabó Gábor, a szavazók neveinek két példányban való feljegyzésével Dr. *Majthényi* Miklós, Dr. *Pálffy* Jenő, *Dolny* Róbert és időközben *Ádám* Albert törvényhatósági bizottsági tagokat bizta meg, s ekként az alispáni szék betöltésére végrehajtott szavazás nem úgy történt, miként ezt az 1886. XXI. t.-cz. 84 § a világosan és határozottan rendeli.

Mintthogy a főispán fentebbi rendelkezésével a választási eljárás tárgyában előírt lényeges törvényes alakiságok sértettek meg; s az ekként leadott szavazatok alapján az alispáni szék betöltésére szolgáló eljárás a törvényszerűség jelleget nélkülözi, s ezen eljárás alapján a vármegye tisztújító közgyűlése Dr. *Damokos* Andor jelöltet megválasztott alispánnak ki nem mondhatta: ezon választási eljárás ellen Dr. *Hinléder* Ernő törvényhatósági bizottsági tag által beadott panasznak helyt adni, a panaszolt törvényhatósági bizottsági határozatot hatályon kívül helyezni, s magát a megtartott alispáni választást a bíróságnak meg kellett semmisíteni.

A bíróság ezen határozat három példányát a vonatkozó felterjesztés mellékleteivel együtt Udvarhelyvármegye főispánjának azzal a felhívással adja ki, hogy annak egyik példányát panaszosnak, továbbá Dr. *Damokos* Andor székelyudvarhelyi lakosnak kézbesítesse.

Kelt Budapesten, a magyar királyi közigazgatási bíróságnak, 1908. évi február hó 12. napján tartott üléséből.

Wlissica, elnök.

Dr. Kratsik, előadó.

A fenti végzés alapján *Damokos* Andor dr. alispán, *Ugron* Ákos főispán intézkedésére, f. hó 20-án hivatalát már át is adta Dr. *Paál* Árpád helyettesített főjegyzőnek, ki az alispáni teendőket a választásig ellátja.

Politikai jegyzetek.

Székelyudvarhely, febr. 21.

A képviselőház megkezdte már a házszabályrevízió tárgyalását. Kétségtelen, hogy ezzel olyan fontos, olyan messzire ható feladathoz ért el a magyar parlament, a milyennel még alig foglalkozott, mióta a koalíció van kormányon.

A mi a most kezdődött tanácskozás várható eredményét illeti, egész h degen, teljes objektivitással meg lehet állapítani, hogy aránylag rövid

A bűnhődés.

— Henri Gernain. —

Franciaából: *Ferencz Tivadár*.

A verőfényes tavasz napra egy már nagyon is langyos est közbötött be, egyike azoknak a kellemes májusi estéknek, amelyek ábrándokban ringatják lelkünket és új reményt fakasztanak szívünkben. Kéypelmenes űlve egy nyitott bérkocsiban, amely lassan végig haladt a Champs-Élysées pompás fasorán, Darbois úr kellemesen ábrándozott.

A széljárt elért, jólétben élő ember nyugodt arca kiderült és boldognak érezte magát a vagyon által nyújtott öröm élvezetében.

Figyelemmel kísérte a szájában lévő finom szivarnak illatos füstjét és ennek könnyű, szeszélyes és gyorsan ellillanó csigavonalait ismét felújult viharos ifjúságának emléke.

Enybe szél édelgette, telítve a lombosodó erdők tavaszi illatától.

És ámbár már betöltötte életének ötvenedik évét, Darbois urban újból felébredt a fiatal gerjedelem, új vágyat érzett, mint egykor egy szép nyári estén.

Bájdus asszonyok körvonalai, amelyek — a villanyos lámpák fényében — szembe ötöltek, bizonyos borzongással oltították lelkét és arca lábzan égett. Megint átélté kalandos ifjúságát, — azt a fiataloságot, amelynek színbelye kizárólag Páris volt és amelyből önző szíve semmit sem őrzött meg. És most multja kellelősen átvette a jelöhozt.

Befutott életpályája megújult életkezetében, a megvásárolt és nehezen kiízetett gyártelep, ott lent szőlővárosában, — egy ötven ezer embert számláló városban, amelynek ő ma a polgármestere és egyik leggazdagabb embere.

Csak néhány napra jött Párisba, megnézni régi tartozkodásának minden helyét és mosolygott az elmult, futólagos szerelmi kalandok felott.

Hol vannak azok az idők?

Azután gondolkozott a másnap elvégzendő dolgára, pontosan kiszámítva szabadságának még hátralévő részét, amelyet a nagy világjárásban eltölthet.

Csak ebédre kellett mennie másnap Mercier tekintélyes vaskereskedőhöz, egy fontos üzlet megkötésére.

És ime egyszerre csak megjíedt attól a gondo-

lattól, hogy két hosszú napot egyedül kell eltöltenie Párisban.

A földi javakkal megaldott önző embert egyszerre csak megazította az elhagyottság bus érzete. A szívet érintetlenül hagyó erkölcs, a szeretet hiánya, most súlyosan érezte vele hatását, ámbár mindent ölkövetett hogy attól megszabaduljon.

Könnyelmű fiatalágának egy kellelmetlen érzése felébredt szívében és buskornolott: Oh! Ha akkor akarta volna, neki is lenne most családja! De nem gondolkodott komolyan, agglógny maradt, azaz egyedül áll a nagy világban.

Annak a bájos Bértának, akit egy szép napon, minden lelkifurdalás nélkül faképpel hagyott, — annak nem jutott egyéb mint két évi szerelmöknek egy élő és gondterhes emléke: Pál, a kicsi Pali, akinek gondor, szöke haját szórakoztatlan simogatta, első gyagyogását közömbösen hallgatta és akinek ártatlan mosolyát egykedvűen nézte.

Igen, jól emlékszik az egészre; tisztességes, csinos és ártatlan leány volt. Bátran elvehette volna feleségül, mert vele egy rangban álló polgár családból származott és ő egyedül volt bukásának oka.

És sohasem érdeklődött az auya és gyermeke iránt; az emberi könyörületességnek uyoja sem mutatkozott nála, sohasem törődött szegénységökkel, nyomorúvággal.

*

Ez este, amikor lefokúdt, nagyon lovertnek érezte magát a lelkifurdalás és a megbüvés gyötrelmetől és most jobban mint valaha érezte életének semmisségét.

Oh! Ha még egyszer rájuk akadna!... Bértára!... Palira!... Egy családra?...

Unalmas volt rája a következő nap és könnyebbülést érzett, amikor végre a vaskereskedőhöz mehetott.

Bovoztve egy csinos, jó izléssel berendezett szalonba, amely egy művelt nőre vallott, Darbois urnak egy pár perczig váraia kellett amíg a háziaszony megjelent.

Az nemsokára mosolygva, egyszerű ruhában öltözve belépett és daczára hogy tul volt a negyvenen, még elég csinos volt. Darbois úr udvariasan meghajolt a háziaszony nyugodt és értelmes pillantása előtt, de egyszerre csak erős idegrángatozást érzett.

— Nos uram, kérdé nyájasan Marciero urnó, hogyan került ismét Párisba?

Mintba gyökereket vert volna lába, mozdulatlanul állott, tágra nyitott szemmel, merev pillantással szüntelenül a nőt nézte, aki megszólította és egyszerre csak, mintba valaki felvillanyozta volna, hebegve mondá:

— Uram, Istenem!... Ön... Berta?

A szeretetreméltó asszony arcán egy ideg sem mozdult meg.

— Én Mercier urnó vagyok uram, mondá nyugodtan.

— Ez lehetetlen!... Nom tévedhetek... az égre kérem asszonyom, mondja meg nekem... És fápadtan, reszkette várt feleletre.

— Berta megbalt, mondá Marcier urnó, Azután nyugodtan leült és néhány ócsépel szólásmóddal folytatta beszédét, azzal a szándékkal, hogy vöndégo ismét megkapahassa nyugodtságát.

Mélyen megrendülve, Darbois úr csak lassan tért magához úgy hogy néhány szót elrobbeghetett, de hangja elárulta levertségét.

Tekintott ide-oda révedeztet, míg egyszerre csak megakadt egy egyéves ökületesnek egyoruháján, amely véletlenül ott egy széken volt.

— Talán, mondá Darbois úr, gyermeke is van?

— Csak egy gyermekük van... Ma kimevője van, azaz szabadságot kapott és ezért nom vette fel egyenruháját. De mindjárt mógoltja; papájának megígérte, hogy ebédre jön.

— O bizonyára a családunk szeme-füve?

— O a fiam, az én kedves és szeretett Pali-kám! — Nagy hü, aki gyakran boszantja mamáját, de aki ezért nem haragszik.

— Igen, mindent megérték, szólt magában Darbois úr, gondolatba merülve és akinek szíve teló volt agodalommal

Pál, a huszonkét éves nagy hü.

Pál, a régi, kedves kisfiúcska.

Téhat — snját fia?

Nom, ez nem lehetséges, ez csak véletlenség. Eközben egy gondolat villant meg agyában, amely mindinkább megérlette komor újzetét. Inga dozva felkelt, holt halaváuy volt, lesujtva a multtól és méginkább lelkifurdalásától.

A keytetlenül gunyos élet, egy csapással nemcsak durván, hanem nem is sejtve visszalökte őt régi helyére, rettenetes valóságot feltárva szeme előtt.

idő alatt határozattá válik az új házszabály. Hagyjuk el most azt a kérdést, szükséges-e, nem, az inkább: időszerű-e, mert a szükségessége tekintetében alig térnek el a vélemények — csupán a tényeket, el nem tagadható tényeket figyeljük meg. Tessék megfigyelni a disszidensek magatartását. Bizonyos rezignációval vannak eltelve már a kezdetén. Azt hangsúlyoztatják, hogy győzelemre alig lehet kilátásuk. A meginduló küzdelem nagy nehézségeire ismételtelen reámutatnak. Bizonyosan van rá okuk, de bizonyos az is, hogy heves politikai harcokat nem így szoktak megkezdni. Bizonyos, hogy erről az oldalról nem várható nagy veszedelem, nem várható obstrukció.

Ez lehet kellemetlen és indokolatlan ellenzéki szempontból, a kormány szempontjából lehet nagyon is jóleső, de mindenképpen letagadhatatlan tény marad.

A nemzetiségek obstrukciója annál kevésbé fenyeget, mert ezt a pártot érhető antipátiával szemléli az ország. Ennek az alakulásnak a küzdelem megerősítően a revízió szükségességébe vetett hitet.

*

Dicsőséges mult, sívár jelen, bizonytalan jövő: ez a kisipar sorsa. Vergődés a megélhetés, a szocializmus s a hitelezők fojtó karjai között: ez a kisiparos jelene s ha nem segít magán — a jövője is.

A kisipar multja, történetének fényes lapjai — az öregebb iparosok szeriut — a czébrendszerhez fűződnek. Megszűnt a czéhszisztem, tönkrement a kisipar. Virágzó iparágak, mint a szekerés és müllakatos ipar, a szücs és szürszabóipar, az ötvösipar, az agyagipar, a csizmadiaipar tönkre mentek. Még felvillámlik egyes vidékeken a régi híres magyar iparágak tulipános, víztökötéses jellege; még maradtak itt — hírmondok gyanánt — e mestersegek üzői: de kiveszöben vannak.

A bécsi, a külföldi tömeggyártás megöli őket. Az iparosok azt állítják, hogy az 1884. évi XVII. t. cz. mely az ipartörvény néven ismeretes, juttatta őket tönkcsélére. Tény, ha az 1884. évi ipartörvény fokozatosan tért volna át a szabad ipar elvére; ha az a megkötöttség, a melylyel Sztéryny új ipartörvény tervezetében a kisiparosoknak kedvez, az 1884. évi törvényben lett volna lefektetve: kézműiparunk magas-

sabb fokon állna mint ma és nem képezne az iparosság évtizedes sérelmét.

A kisipar hanyatlásának nem egyedül az 1884. évi ipartörvény az oka!

Része van benne korunk hatalmas fejlődésének, a tökéletesi ténylegességének és ennek következtében a nagyipar, a tömegtermelés, a divat, a vasuti hálózat mind nagyobb mérvű elterjedésének. Ezekkel a tényezőkkel szemben sem a régi, sem az új ipartörvény megbirkóznai nem tud.

*

Elszomorító események híret halljuk az Amerikából visszavándorolt magyaroktól. Azt beszélik, hogy sok ezerre megy azoknak az amerikai magyaroknak a száma, kik szünetlen munkanélküli maradtak, és szívesen hazajönének, de nincs annyi pénzük, amennyibe a hajójegy ára kerül. Émíatt legtöbbjük éhezve és teljesen lerongyolódva kóborol, mint a gazdátlan eb.

S mikor ezt halljuk, csodálkozunk kell. Joggal kérdezhetni, hogy mi végből működik a kivándorlási hivatali szervezet, ha a magyar alattvalóknak nagy inségében nem intézkedik?

Itt sürgősen tenni kell valamit, ha azt nem akarjuk, hogy magyar véreink tömegesen elpusztuljanak. Éppen most olvashattuk amerikai híradások nyomán, hogy az idén a tél is szokatlan szigorúsággal köszöntött be Amerikába. Akinek sem kenyere, sem szállása nincs, azt megveszi az Isten hidege.

Itt azonnal intézkedni kellene, hogy konzulatusaink lássák el a hazajönni szándékozókat utiköltséggel. Utóvégre is csak nem hagyhatjuk őket végképpen elzúlni.

Az államnak kell lenni pénzének arra, hogy megmentse a végső kétségbeeséstől néhány ezer alattvalóját.

Az bizonyos, hogy Amerikában nincsenek kifejlődve a jótékonyági intézmények és az állam nem törődik ott avval sem, ha szegény kereset nélkül marad munkások ezrével pusztulniak is el.

Ott mindenki a maga bajával van elfoglalva és dehogyan is törődne idegen államok polgáiraival; különös képen a magyarokkal, kiket legkevésbé becsülnék, mert legkevesebb az igényük, és nem tudják magukat megértetni, a nyelv ismeretének hiányában.

Hozassa baba őket a kormány az állam költségén. Ezek lesznek a haza legművebb fiai, mert a kétségbeesés örvényéből szabadítjuk ki őket, s azonkívül az ország is nyer munkás kezeket, még pedig olyanokat, akik hasznos propagandát csúfolhatnak a kivándorlás ellen.

HIREK.

Székelyudvarhely, febr. 23.

A székelyudvarhelyi Népművelési Egylet megalakult.

Nagy a szegénység, nagy a nyomor, nap-nap után felhangzó panaszoképpen jut e szózat fülünkbe, jóllehet a munkás 'béré megkétszereződött, sőt háromszorozódott. Igen, mert a felemelt munkabérek magukkal vonták az élelmi és más szükségleti cikkeknek is az árfelemelkedését. Ha most a szegény sorban élő embernek kevés ereje és gyenge egészsége van, avagy nem találhat mindennap munkát a munkásoké, ugyancsak aggodhatik családja fenntartása, gyermekei ellátása miatt a családapa és családanya. S a nyomor természetesen akkor jelenik meg legjellegesebb módon, mikor ellene a védekezés is a leggyatrább — félben.

Mondanunk is tán felesleges, hogy annak nyomozó határáat leginkább és legelőször a gyermek-sereg érzi meg. Ruhátlanág, életség, a dermesztő hideg miatt még álmatlanág is sajtolják, gyötrik a szegény áldozatot, ki az elhagyatottság miatt fegyelmezés nélkül a zülles közepette munkátlanágban nő fel, hogy terbére és ártalmára legyen mindenütt környezetének s az egész társadalomnak.

Ha azonban az örvénybe induló jó lelket van a ki visszatartás, a szükséges nevelést és annak anyagi kis eszközeit neki megadja, becsületes munkás ember és nem börtönök lakója lesz az elhagyott gyermekből. A szegény gyermekek védelmére, segélyezésére és nevelésére alakult február hó 16-án városunkban a „Székelyudvarhelyi Népművelési Egylet.”

Az előre jelentkezett tagok nagyszámban való jelenléte és igen élénk érdeklődése mellett nyitotta meg az alakuló ülést Dr. Solyomossy Lajos, az előkészítő bizottság elnöke, mely után korelnöknek egyhangulag Dr. Solyomossy Lajos, korjegyzőnek pedig Lőrincsi Béla választották meg.

Korelnök ismertette az egybehívott alakuló ülés teendőit, lelkes beszéddel mutatott rá azon nemes feladatra, melynek szolgáltatása akar szegődni az alakítandó egylet. Indítványára a közgyűlés egy-

— Talán rosszul érzi magát uram, kérdé Mercier uró tettetett érdeklődéssel.

— Igen, rosszul érzem magam és ha megengedi hogy mehessek, nagyon lekötöleznék, egyszersmind kérem férjének szives elnézését: holoap délelőtt ezívesen látom a szállodában, ahol lakom, üzletünk megkötésére.

Amikor így elbucszni akart, hogy mennél előbb megszabaduljon kinos helyzetétől, a szalon ajtaja megnyílt. Egy magas fiatal ember Mercier uró karjába rohant.

— Jó estét, mama szívem, amint látod pontos vagyok.

— Jó estét édes Palikám!

És kölcsönös szeretettel áthatva csokolgatták egymást.

Azután Mercier asszony kölcsönösen bemutatatta egymásnak a két urat.

— Darbois úr, X. város polgármestere, papádnak barátja, ... Pál, egyetlenegy fiam.

Darbois úr nem merte felemelni szemét, félt, hogy magára ismer — ebben a nagy gyermekben.

— Megengedi, hogy egy pillanatra távozhassak, mondá a fiatal ember, még ebéd előtt felveszem egyenruhám, azután már nem lesz időm.

— Jól teszi Pál... uram, mondá hebeve Darbois úr.

Es amikor az egyéves önkéntes távozott, Mercier úr belépett a terembe.

— Óh! Kedves Darbois úr és kezét vendégének nyujtva, mondá: örülök, hogy eljött... Megkötjük valahogyan üzletünket, nemde?

— Jó estét édes Bertám, folytatta beszédjét és nejtét átkarolta.

Azután újból vendégéhez fordult, mondá:

— Mercier urhölgy, az asszonyok és anyák gyöngyre: szépség, jószág és szeretet egy személyben.

Feszélyezve ettől a dicsérettől, a szép asszony eltűnt, az ebédhez még szükséges előkészület megtételére.

— Ülünk az asztalhoz, kezdé újból Mercier úr. Igérem, az ebéddel meg lesz elégedve, tudom hogy inyencz.

És megfogta barátjának karját, magával czipelte az ebédlőbe.

Darbois úr mindent elkövetett, lelki nyugalmának megőrzésére és érte, hogy szenvedését el kell titkolnia, nehogy ennek a családnak, ezeknek az

ezelőtt megvetett embereknek nyugalmát megzavarja. Kedves akart lenni, de szorakozottan felelt, egyik tárgyról hirtelenül más tárgyra mont át, mialatt a bazi gazda pompásan érezte magát.

De tekintete mindig megakadt az anyán és a fiun, akikre, bárhogy erőltette magát, mindig ösztön-szerűleg nézett.

Most már sommi kétség sem forgott fenn: ez az asszony Berta volt, akit hűtlenül elhagyott, a fiu pedig, ez a büszke és szép fiu, — ez tulajdon fia Mercier úr elragadtatva a kellemes hangulattól, bensőbb és bizalmasabb lett.

— Kedves uram, mondá, egy értelmes embernek nem áll jogában agglégénynek azaz haszontalan teremtménynek maradni. Mindeo embernek legyen sejtát otthona, családja, végczélja. Ezt mondtam magambam, ámbar elég későn, amikor feleségül vettem Mercier asszonyt. Szép, fiatal özeveg volt, egy gyönyörű gyermekkel, akinek atya meghalt: legyünk teljes szánuak mondám és megalakult a család.

És most én vagyok a legboldogabb ember... Tebát nősültem meg on is, még pedig monnól előbb.

— Igen, ez magától értetődik mondá hebeve Darbois úr és ujaka reszketett.

Tény az, hogy Mercier úr jóindulatból hazudott, a mikor feleségének özevegségéről beszélt. Feleségül vette a szegény, elhagyott Bertát, daczára annak, hogy a fiatal anya semmit sem titkolt el mujából.

De daczára kellemetlen külsejének és szegletes modorának, a vaskoroskedő nemoson érző ember volt. Megértette a helyzetet, bizott a fiatal nőben és örült hogy családí tűzhelyének őrangyala lesz és hogy erre majd méltónak mutatkozik. Az ebéd befejeztével, Pál megértette a társasággal, hogy korán akar távoznai, ami kapóra jött Darbois urnak, mert nyomban felkelt és gyengélkedéssel indokolta gyors távozását: Üzletének megkötését másnapra hialasztotta. Az önkéntes után ment és lépten-nyomon követte.

— Nem alkalmatlanokodom e, kérdé udvariasan, ha elkísérem?

— Nem uram, mondá a fiatal ember. De köteleseggem tartom kijelenteni, hogy a Saint-Michel köruton kénytelen leszök elbucszni, találkám van... egyik barátommal, mondá Pál mosolyogva.

— Megértettem, mondá Darbois úr.

És még nyitjassabb bangon, mintha valami visza-

szautatástól kellene tartani, mondá folytatólág.

— Megengedi hogy karját igénybe vehessem? Büszke lennék... rajongok az egyenruháért!

— Jó szívvel, felelt erre a fiatal ember.

Darbois úr azonnal a fiatal ember karjába kapazkodott. És amikor, közvetlenül maga mellett érezte a fiatal embert, úgy érezte magát, mintha valami új érzelmek kelt volna szívében.

Szive tele volt egy, eddig még nem ismert, új örömtől; egy titkolt, nemcs büszkeség sugárzott arczáról, hogy ily közel lehetett a fiatal embernél és arczba szökött a vér. Érezte, hogy ez a vér, amely a fiatalember ereiben foly, ez az ő vére. Egész teste renegett mély meghatottságtól.

Ajaka már megnyílt és mindent akart bevallani; ő volt a fiatal ember atya, tebát joggal tehetto.

De Bertát, a tiszteltemtől anyát, a nagyra-becsült hitvest, az önfeláldozó nőt, — nem fogja-e tönkre tenni?

Köhögött, mialatt két köny, talán az első két köny életében, szempilláján reszketett.

Szerette volna, ha ez az est, ez a séta mindig tartana... Óh! Most, ebben a pillanatban, érezte, most megértette elveszett boldogságát, örömet, amelyet önként visszautasított.

Most kezdődött a bűnhődése, a kegyetlen, kinos bűnhődés, — most, amikor Pál hirtelenül megállott:

— Bocsánat uram, de ott a kávéház előtt, látom barátomat, akit... Megengedi?

— Ha már egymástól valónk kell... —

— Akkor ajánlom mazam, uram!

— De... Mikor találkozhatunk megint? Például a nagyszünetben, kérem látogasson meg K-

ben, ... nemde [megigéri, nagyon boldog lennék ha, ... több mint boldog!]

Ezeket az utolsó szavakat oly esdeklően mondotta, hogy a fiatal ember csodálkozva ránézett.

— Kérem, nem értettem!

Azután türelmetlenül, fiatal hévvel mondá:

— Majd beszélék erről édes anyámmal; viszont-látásra!

Darbois úr, teljesen megtörve a rettenetes lelki gyötrelmetlől és fájdalomtól, nagynehezen vészorgott a legközelebbi padhoz, ahol ájultan összerogyott. És amikor a fiatal ember dőlczeg alakja eltűnt a sétáló sorában, akkor két karját reszketve kinyujtotta utánna és zokogva felkiáltott:

— Fiam!... Édes fiam!...

hangu határozattal kimondja a Székelyudvarhelyi Népművelési Egylet megalakítását.

Alakulás után Gyerkes Mihály terjeszti elő az alapszabály tervezetet, melyet a közgyűlés igen kevés módosítással elfogadott és megállapított. Ennek megtörténte után Soó Gáspár indítványára a tisztikar lett megválasztva a következőképpen:

Védnökök: Ugron Ákos főispán, Gróf Mikes János róm. kath. főesperes, Vajda Ferencz ref. esperes, Vári Albert unit. lelkész, Dr. Dávkos Andor alispán, Dr. Bodolla Gábor kir. törvényszéki elnök; **elnök:** Dr. Solymossy Lajos realiskolai igazgató; **al-elnökök:** Gotthárd János polgármester, Göczi Lajos koll. igazgató; **ügyvivő igazgató:** Gyerkes Mihály el. isk. igazgató; **jegyzők:** Paál Sándor ref. kántortanító, Pálffy Aladár számtiszt; **pénztáros:** Lőrinczi Béla közs. isk. tanító; **gazda:** özv. Kassay Endréé óvónő és Blajer Balázs közs. isk. tanító; **ellenőr:** P. György József r. kath. főiskolai igazgató; **az igazgatóság tagjai:** Soó Gáspár, Kertész Albert, Dr. Görgeyi Károly, Kassay Dénes, Molnár Károly; **a választmány tagjai:** Dr. Paál Árpád, Soó Domokos, Dr. Valentisk Ferencz, Persián János, Duka András, Fernengel Gyula, Jakabos György, Hargita Nándor, Tassaly József, Gyertyánffy Gábor, Dr. Mezei Ödön, Bodrogi István, Dr. Kovácsy Albert, Szöllösi Samu, Becsek Aladár, Klein Géza, Dr. Pál Ernő, Deréki Antal és Szobokta Rezső.

Ohajtandó, hogy e humánus egyesületnek, — mint az alakuló gyűlésen egyik polgártársunk is kifejezte — minden férfi és nő egyaránt, a ki csak a város területén lakik tagja legyen. Rendes tagdíj évi 2 K, pártoló tagdíj évi 1 K, alapító tagdíj 50 K. A belépés, valamint az adományok alólírottánál jelentendők be.

Az ég áldása s az emberek jóakarata kísérje ezen szép és nemes czélú új egyesületet!

Gyerkes Mihály.

Az új református püspök. Az erdélyi református egyházkerület f. hó 18-ikán tartotta meg püspökvalasztó rendkívüli közgyűlését, Bánffy Dezso báró elnöke mellett. Bánffy Dezso báró megnyitó beszédében meleg szavakkal elparentálta az elhunyt püspököt. Majd a határozatképesség megállapítása után a közgyűlés elhatározta, hogy a püspökvalasztást nyilvános ülésen titkos szavazással ejtik meg. A beadott 141 szavazat kivétel nélkül Kenessey Béla egyházkerületi főjegyző nevét tartalmazta. A közgyűlés ezután elhatározta, hogy az április 7-én tartandó egyházkerületi rendes közgyűlésen fogják elparentálni Bartók püspököt és egyidejűleg Kenesseyt beiktatni, valamint ugyanakkor ejtik meg a választást az egyházkerületi főjegyző állásra, amenyit az eddigi hangulatból ítélve, valószínűleg Nagy Károly teológiai tanár fog elnyerni.

Kenessey Béla 1858-ban született Szegeden. Tanulmányait a budapesti református középiskolában és a ref. teológiai akadémián végezte. Ezután az utrechti egyetemen töltött egy esztendő, majd hosszabb tanulmányutat tett Hollandiában, Angliában és Németországban, 1882-ben már magántanárként választották a budapesti református teológiai akadémián, 1886-ban a héber nyelv és írásmagyarázat és a bibliai tudományok tanszékére rendes tanárnak választották meg. 1892 óta az orsz. református egyházi közalap eladója jegyzője volt. 1895-ben a kolozsvári ev. ref. teológiai fakultás igazgatójának hívták meg. Irodalmi munkásságát lelkes növendék korában kezdte meg. Mint a protestáns irodalmi társaság titkára hosszab időn keresztül szervezte a társaság kiadványait. A folyóiratokban megjelent nagyobb tanulmányain és több önállóan kiadott munkájának kívül a sajtó alatt levő biblia-revizio számára a Birák könyvét és a Királyok 2 könyvét fordította magyarra.

A Casinó estélye iránt, mely márcz. 7-én, szombaton, lesz, oly nagy az érdeklődés, hogy a kiküldött bizottság már a Budapest-szálló színháztermét ez estére lefoglalta. Az estélyt terített asztalok mellett, zeneestélyszerűleg tartják meg, s aztán ugy 10 óra tájban következik a kabarétműsor, amely fényes sikerűnek ígérkezik, s ennek végétével a tánc. A rendezőség mindent megtesz, hogy a Casinó ez első házi-estélye kedélyességével biztosítsa a következő estélyek sorát. Az estélyre, mint jeleztük, meghívók nem lesznek kibocsátva, hanem a tagok és családjaik köröz iven lesznek meghíva, igen természetesen minden tag korlátlan számban hívhatja meg és hozhatja magával jóismerőseit. Miután az estély nem azért rendezik, hogy anyagi jövedelmet hajtsanak, a rendezőség a belépti díjat 2 koronában állapította meg személyenként, míg a 4 vagy több tagú családjegy ára 6 korona lesz.

Segély kiosztás. A helybeli Jótékony Nőegyesület házi szegényei között a februáriusi segélyt febr. 25-én, kedden délután 2 órakor fogják kiosztani, a helybeli kiseddó nagytermében.

A székelyudvarhelyi „Tisztviselői Kör” rendes évi közgyűlése mult vasárnap délután ment végbe a kör Kossuth-utcai helyiségében a tagok élénk részvételével. Embery Árpád elnök lelkés megnyitó beszéde után Dr. Szövényi László titkár számolt be a kör elmúlt évének eseményeiről, majd Jancsó János pénztárnok jelentése és a jövő évi költségvetés megállapítása következett. A közgyűlés ezután Mántó Miklós gazda indítványára egyhangú lelkesedéssel Embery Árpádot elnöknek és dr. Szövényi titkárnak, az utóbbi ajánlatára pedig az egész lemondott tisztikart újból megválasztotta s a kör ügyeinek intézésére harmincz tagu választmányt küldött ki, mire a közgyűlés elnök éltetésével véget ért. Kívánjuk, hogy a kör, mely egyszerű, de kellemes és barátságos otthont, olcsó, de kedves szórakozást nyújt tagjainak, a mai nehéz viszonyok dacára is mind jobban és jobban felvirágozzék s fokozottabb mérben teltesse be fontos misszióját.

Sorozások Udvarhelymegyében. Udvarhelyvármegyében a következő sorrendben tartatnak meg: *Az udvarhelyi járásban:* márczius 2—7-ikén, *Székelyudvarhely városban:* márczius 9-én, *a kereszturni járásban:* márcz. 11—14-ikén, *az oklándi járásban:* márcz. 17—20-ikén.

Szent Antal estély. A Szt. Antal társaság folyó hó 16-án Demény Ferencz elnöke és Lakatos Vilma és Daróczy Juliska rendezése mellett sikerült estélyt tartott. Szabó Antal éneke után Ávéd Rózsika szavalt sok bájjal és kedveséssel, aztán Mihalovits Béláné lépett a dobogóra, ki saját szerzeményű „Ave Mária” dalt énekelte érzéssel. Énekét harmoniumon Szabó Antal, hegedűn pedig Barscay Béla kísérték. Fuchs Gusztáv szentléleki plébános nagy hatású felolvasása valóságos elragadtatta a közönséget. Ezután Barscay Béla a helybeli zenekar kísérete mellett igen csinosan hegedült, Lányi Andor a tőle megszokott jártaességgel finom izléssel szavalt. A főgimnázium nagyterme zafolásig megtelt közönséggel. A következő estély má febr. 23-án lesz következő műsorral: 1. Énekel Szabó Antal. 2. Szaval Lányi Ibolyka. 3. Énekel Bartos Terézke, kíséri Kónya Jancsi zenekara. 4. Szabad-éldadást tart Mikes János gróf főesperes plébános. 5. Monológ ad elő Deréky Antal. 6. Hegedűl Szabó Ernő. 7. Szaval Bláint József főgimn. tanuló. 8. Énekel Szabó Antal. Élnök dr. Valentisk Ferencz. Rendezők Ávéd Rózsika és Reissenauer Hedvig. Kezdeté este 7 órakor.

Illyés István koszoru megváltási alapjához Bod Sándor szatmári ref. tanár 20 (husz) koronával volt szives járulni, mit a kollegium igazgatósága köszönettel nyugtáz.

Heves Béla szatmári színigazgató. Heves Béla, pályázati uton a szatmári színházat kapta meg. Az erdélyi színházról való lemondását a kerületi választmánynak be is jelentette.

Protestáns estély. A székelyudvarhelyi református „Egyházi Értekezlet” ma, vasárnap d. u. fél 5 órakor tartja, a kollegium tornacsarnokában, ez évadban ötödik egyházi estélyét, melyre a rendezők a következő érdekes és változatos műsort állították össze: 1. Gyülekezet éneke: Mennyben lakó én Istenem. 2. Énekel Bartos Teréz, harmoniumon kíséri Paál Sándor. 3. Hegedű solo: Barscay Béla. 4. Felolvas: Nagy Elemér. 5. Czibabalon hegedű duett, előadják: Gyertyánossy Iluska és Molnár Géza. 6. Szaval: Lányi Imre. 7. Énekel Palló Imre, kísérik Gyertyánossy I. és Molnár G. 8. Gyülekezet éneke: D. XV. 3. Bol'pás ugyenes. Kegyes adományok köszönettel fogadtatnak. Az estély rendezői: Solymossy Panna és Mezei Nellike.

Tréfás-estély. A Nőegylet márczius 3-ikán, húshagyó kedden tréfás-estélyt rendez. Az estély rendezői Özv. Szabady Ferencz és Vajda Lajosné mindent megtesznek, hogy a farang az utolsó mulatósága a legjobban sikerüljön. Az estély érdekességét emeli, hogy a hölgyek nagy része földisziben fog megjelenni. A frizér művészetnek a legolmésabb és leg-ragyogóbb alkotásaiban gyönyörködhetik a közönség. Ehez járul még a nagy gondallal összeállított kabaré-szerű műsor, a melyben, valamint a tréfás jelenetekben a helybeli legjobb műkövelők fognak szerepelni. Hogy a hosszú, de élvezetes műsor a tánczszéli vágyók kedvét se csökkentse, a táncz már jókorán megkezdődik s a tánczban kifradt pihenők a szol-

mesnél szellemesebb programmszámok szórakoztatják. Szóval az estély eme jellegénél fogva is biztosítja a farangi jókedvet és jó mulatást. Belépjő díj személyenként 1 K. Részletes műsort a következő számunkban.

Az ipari munkások szabad lyceumán mult vasárnap d. u. a Hymnus eléakléssel Dr. Pál Ernő ügyvéd tartott kiváló előadást a *sajtó szabadság ismertetéséről*. Miotegy 235 egyén hallgatta végig a lelkes előadást, mely után Balogh István „Nagy idők” cz. kitűnő drámai költeményét Fatter Albert, Gergely György, Gergely Ignác, Hadnagy Ferencz adták elő, a hallgatóság nevében pedig Solymossy Endre b. elnök mondott köszönetet. Ma délután Tamás Albert tartja a 12-ik e ezen ciklusban az utolsó előadást, a dalárda pedig énekszámokkal működik közre.

Nőegyleti fillér-estély. A mult szordán Barabás Andrásné és Szabó Árpádné egy minden tekintetben fényesen sikerült estélyt rendeztek. A szép és vonzó műsor nagy közönséggel hozott össze, mely zafoltságig megtöltötte a máskor tágas termet. A műsor első pontja Lányi Ibolyka humoros szavallata volt, ki műkedvelőknél szokatlan rutinnal, közvetlenséggel és kedves eredetiséggel adván elő egy sikerült monológot, állandó derűtlenségben tartotta a közönséget. Azután Gagyi Jenő tanár olvasott fel kedves apróságokat uti élményeiből, hasznos tanácsokat adva a nászutal indulóknak, a közönség szokatlan figyelemmel jutalmazta a szellemes felolvasót. Majd Ferenczi Lenke szavallta el zenekísérettel Várad Antal: „Rákóczy Rodostón” cz. költeményét, ki nemcsak bájos egyénisége, hanem alapos tanulmányra és kellő gyakoroltságra valló ügyességgel, élénk színvesséssel és mély érzéssel előadott szavallatával méltán kiérdemelte a közönség zajos teteszénnyilvánítását. Végül Demény Irénke énekel szintén zenekísérettel mellett egy pár kedves népdalt s bár egy kissé rekedt volt, mégis nagy hatást ért el kellemesen csengő szép és iskolázott hangjával. Az estély tiszta jövedelme 45 K volt.

Tanonczünnepély. A helybeli iparos és kereskedő tanoncziskola ifjusága f. évi márczius 1-én délután 3 órakor iskolai ünnepélyt rendez ifjusági könyvtárának gyarapítására a következő műsorral: 1. Ének. 2—4. Szavallat. 5. Dózza tanár bemutatója a gépelemeket. 6. Ének. 7—9. Szavallat. 10. Ének. Az ifjusági könyvtár a tanonczok olvasó kedvének felkeltésére s ez által ismeretek szerzésére szolgál. Már eddig is néhány darabjával örvendetes sikert eredményezett, a tanonczok szorgalmasan használják; kívánatos, hogy minél több értékes olvasókönyv álljon rendelkezésére. Az ünnepélyre a belépés ingyenes, de önkéntes adományokat köszönettel fogadunk a könyvtár céljára. Az ünnepély a külségi iskola 4-ik osztálytermében lesz. Minden érdeklődőt szivesen látunk. A székelyudvarhelyi Alsófoku ipar és keresk. iskola igazgatósága.

Jelmez-estély. A Polgári Önképző és segélyző egyelet ma, vasárnap, a Budapest-szálló színháztermében tartja jelmezes fillérestélyét. Ez estély Csépi Irénke, Kassay Berta, Fischer Ferencz r. b. elnök, Ifj. Szemerjai Károly r. b. alelnök rendezik. Helyárk: személyjegy a földszintre 1 kor., páholyjegy 4 kor., karzati ülöhely 60 fill., 40 fill. A karzatra váltott jegyek a földszintre a táncmulatságra nem érvényesek. Confetti, szerpentin caata és világposta is lesz. Kezdeté este 8 órakor. Páholyjegyek és karzati ülöhelyek előre válthatók az önképző egyelet helyiségében.

A szent Ferencz rendiek vezetése alatt álló róm. kath. elemi fiúiskola f. hó 27-én (csütörtökön) este 7 órakor a róm. kath. főgimnázium nagytermében gyermek estélyt rendez, melyre a t. cz. szülőket és az érdeklődőket ez uton tisztelettel meghívja. Műsor: 1. Az egék beszélők az Isten dicsőségét. Chour de: La Creation Haydouti. Harmoniumon előadja: P. Máthé Öszéb sz. for. r. tanító. 2. A szentek unokáiból Mindazegy Gedeontól; szavallja: Benedek József V. o. t. 3. Mária ének; előadja az énekkar. 4. A szolburdi; vigjáték egy felvonásban, írta: Hevesi Sándor. Jatszóják: Zonda József, Tassaly Lajoska, Jakabos Endre, Walter Jankó, Walter Bandika, Kovács Gábor, Kelemen Jenő. 5. A kis vadász. — A kit trombitás. — A kis honfi. — A kis huszár. Hazaftas ügyveg, katonabiztoszobu előadja: az énekkar. 6. A fogoly leugyel. Csengery Gusztávól, előadják: Virág Balint, Hartmayer Rudolf és Ilyés Emil IV. oszt. tanulók. 7. A csolukos. Palotásyótl; A kis harang és Ébresszó 3 hangu kánon és ének ügyveg, előadja az énekkar. 8. A czelli bcsu. Melodráma Endrődyótl. Szavallja: Hartmayer Rudolf IV. o. t. Harmoniumon kíséri: P. Máthé Öszéb, (háttérben énekkar és ünnepélyes körmelet.) 9. Hegedű játék. 10. A szép fényes katonának (induló)

az énekkar. Holéptidij nincs. Szívom adományokat a nevezett iskola szegényebb tanulói segélyezésére köszönettel fogadnak a rendező szorzatos tanítók.

Az állami főreáliskola ifjusága a mult szombaton fényes sikerrel tartotta meg hangversenyét. A pompás műsort az ifjusági zenekar indulója vezette be, mely után az ifjusági vegyeskar népdalgyűleget adott elő. Ezután Molnár Géza Grieg Sonata I—II. részt játszotta hegedűn, meglepő jó technikával, izléssel és képzettséggel. A zongorakíséretet Dobó Zoltánú stilszerűen látta el. Míjd Politzer Albert adott elő egy pár műdalt sikerrel. Fenetiánur Antal és Fölberth Guasztáv szép duettje után Politzer Albert, Oláhóy Oszkár, Wagner György és Szabó László quartettje következett, mely méltán érdemelte ki a közönség zajos tetszés nyilvánítását. Az ifjusági első quartett egy pár műdalt után Prégler Tibor szavalt nagy hatással Coppé, A kovácsok sztrájkja című költeményét. Szubtilis és előkelő előadási modorával általános tetszést váltott ki a közönségnél. Ezután az ifjusági férfiak, majd az ifjusági I. quartett, ezután pedig a vegyeskar következett egy-egy precíz betanult ének számmal. A sikerült programot az ifjusági ének- és zenekar által előadott Hymnus zárta be. A legmelegebb elismerés illott meg Dobó Zoltán tanárt, az ifjusági zene- és énekkar vezetőjét, ki kitaró buzgalommal és meglepő szép eredménnyel tanította be és dirigálta az ének- és zeneszámokat. Músort után kedélyes táncmulatság következett, mely eltarított a legjobb hangulatban kiváló virradtig.

A kereszturi képezde elyeresése végett, mint azt a mult alkalommal hosszasan kifejtettük, a jó marosvásárhelyiek mindent megtesznek. Most már a Székely Társaságok Szövetségének a főtükára is, mint egyik fővárosi lapban látjuk, kiállított a porondra és hogy a székely jóindulatot megmutassa a kereszturiaknak, haugos közleményben kéri a kormányt, hogy a képezdet Kereszturtól vegye el s adja természetesen — Marosvásárhelynek. Nem tudjuk így hamarjában, hogy a képezde ügyével a kereszturiak hogyan állanak, adják-e a minisztertel kért területet, vagy sem, nem tudjuk, hogy miképpen szándékozik cselekedni a miniszter, csupán azért emlékeztünk meg a dologról, hogy, leszögezzük, hogy milyen nagy egyetértés van a Székely társaságokban, amennyiben annak főtükára egy mezdóváros, de egy egész vármegye, már mint Udvarhelyvármegye, fejlődését mennyire szívén viseli akkor, amideő nagy jelentőségű kérdés megoldásáról van szó. Pedig úgy van az, hogy szép szóval és tojjással székelyt menteni nem lehet, hanem igenis olyan alkotásokkal, melyek jövő fejlődésünket vannak hivatva biztosítani.

Halálozások. Özv. Pluhár Jánosné született Kucsura Anna életének 65-ik évében, f. hó 21-én elhunyt. A megboldogult ma délután 2 órakor fogják a róm. kath. sarkertbe örök nyugalomra helyezni. Nyugodjék csendesen!

Ferenczi Áron medeséri unitárius papot és nejét szül. Izsák Juliánánál sulyos csapás érte. Szeretett gyermekük, Lenke, életének 9 ik évében jobblétre szenderült. Tomotése ma délután lesz Medeséren.

Nyilvános elszámolás. A következő sorok közlésére kérek föl, Szentegyházassaluban f. hó 2-án megtartott táncszestélyen a következők fizettek felül: Embery Árpád 50 K, Daniel Károly 17 K, Török Ferenc 10 K, Lántzy József 7 K, Dr. Burnáz Imre 5 K, Gedeon János, Hozó János, Ajvász Ödön, Ilyés János, Ferencz József, Pap Albert 2—2 K, Csizsér Gábor 1.50 K, Márton Albert 1.50 K, Zsigmond Márton, Ducsicska Albert, Bodó Dénes, Vincze Márton, Elekes Endre, Markos Gyula, Kovács Béni, Szenkovicz Márton 50—50 fill., Elekes Nándor 1 K, Popovics István 60 fill. A tiszta jövedelem 43 K 19 fill., a szegény gyermekek felruházására fordittatik. A rendezőség ezuttal fejezi ki hálás köszönetét az adakozóknak.

Adomány a Tanszermuzeumnak. Felkértünk a következő sorok közlésére: Az udvarhelyvármegyei tanítóegylet népiskola tanszermuzeuma részére Györfi István homoródszentmártoni áll. el. isk. igazgatótanító, egy Losonczy István-féle „Hármas Kis Tükör” című 1773-ból való tankönyvet és 8 drb néma térképet ajándékozott. Fogadják az adakozó ezen adományáért a Tanszermuzeum nevében köszönetemet. Chalupka Rezső osztályelnök.

Állatvásárok Parajdon. Parajd köz-égnék már korábban engedélyezett, de eddig nem gyakorolt heti állatvására f. hó 27-től kezdődőleg minden hét c.üörtökén megtartatik.

KÖZGAZDASÁG.

Az Udvarhelymegyei Takarékp. közgyűlése.

Az Udvarhelymegyei Takarékpénztár f. hó 16-ikán tartotta meg 26-ik évi közgyűlését saját helyiségében. Steinburg Ottó vezérigazgató, elnök-helyettes a gyűlést megnyitva, jelenti, hogy a közgyűlés alapszabályszerűen hivatott egybe, s a részvénylételi határidő lejártáig 62 részvényos 544 drb részvényt tett le. Elnök a jegyzőkönyv vezetésére Gálffy Endrét, annak hitelesítésére Sándor Mózes és Soó Gáspár igazgatói tagokat kérte föl. Ezután az igazgató-ság jelentését mutatta be, melyet napokkal korábban megkaptak az érdeklődők.

A jelentésből kiemeljük a következő adatokat: Az 1907-ik osztalédban a kiegyezési harc bizonytalansága, a pénz hallatlan drágasága és szűk volta nyomozható sulyal nehezített gazdasági életünkre. Sulyos gondok, nehéz megpróbáltatások között verődöttünk át ezen az esztendőn, de egész felemelt fővel mondhatjuk ma, hogy fényesen kiállottuk a próbát. Nemcsak saját kedvezőtlen gazdasági viszonyaink, de az osztrák ipari s így pénzügyi körök támadásai ellen kellett védekeznie a magyar pénzügynek, melytől a legválságosabb időben vonták meg a hitelt. De nem csak a váltó hitelt vonták meg pénzügyiunktól, hanem visszaküldötték papírjainkat is, mit intézetünk is megergett. Az 1907. évi abnormális pénzügyi viszonyok a nemzetközi pénzügyre olyan nyomást gyakoroltak, melyre egyezdek óta nem volt precedens. A francia bank ugyanis szükségesnek látta, hogy márciusban felemelje a kamatlábat. Ugyanebbor mutatkoztak már az amerikai válság előjelei. Az európai jegybankok lassanként mind elkezdtek a védelmi harcot Amerika pénzügyei ellenében, úgy hogy az év első felének végén már mindenütt felemelt kamatlábat találunk. Ezek a viszonyok még sok pénzintézetnél viselkedés-növelési nehézségeket okoztak, addig a pénzügyről terjesztett szenzációs hírek a közönségnél idéztek fel idegességet. Intézetünk igazgatósága e válságok közben is megtartotta a helyes utat, mely a bizalmat csak fokozta s így az 1907. évi üzleti ayeséget nem az anyagiakban találjuk meg, hanem igenis abban az erkölcsiben, mely betét és leszámított váltó állományunkban nyilvánul meg. Az Osztrák Magyar Bank is kénytelen volt a külföldi jegybankok példáját követni és a kamatlábat már júniusban 5%-ra felemelte, minek folytán intézetünk is kénytelen volt július 1-től a kamatlábat a betéteknél $\frac{1}{2}\%$ -kal, a váltó leszámítottalánál $\frac{1}{4}\%$ -kal emelni, azonban a jelzálog kölcsönöknél 6% kamatláb mellett dolgoztunk. Az ősz elején a pénzpiac feszültsége egyre tartott s elkezdte az az idő, hogy az Osztrák Magyar Bank novemberben kamatlábat 6%-ra emelte. A pénznek ilyen abnormis drágasága késztetett azután minket is arra, hogy a jelzálog kölcsönök kamatlábat 7%-ra emeljük s a betétek kamatjának $\frac{1}{4}\%$ -kal való emelését pedig ez év elsőjére kilátásba helyezzük s így a betét után 5%-ot fizessünk adómentesen.

Az intézet részvénytőkéje 120.000.000 kor., tartalékalapja 278.923.10 kor., külön tartalékalapja 44.972.77 kor., nyugdíjalapja 94.201.00, betétállomány a főintézetnél 3.476.451.78 kor., kereszturi fióknál 421.565.42 kor., oklándi fióknál 168.244.05 kor., összesen 4.066.261.25 kor. Az 1907. évi nyerevény a tartalék és nyugdíj alap kamatainak levonása után, ami 15.774.29 kor. tesz ki, 30.536.39 kor. Ezen összegből az egyes jutalékok levonása után, 20.459.39 kor. maradt a közgyűlés rendelkezésére. A közgyűlés az igazgatóság azon javaslatát, mely szerint az osztalék 16%-ban állapításuk meg, vagyis az 50 futas részvények után 16 kor. ban (19.200.00 kor.), jutalmazásokra 716.78 kor., jótékonyalap pótlására 524.61 kor. fordításuk, elfogadta és úgy az igazgatóságnak, miut felügyelő-bizottságuk a felmentvény megadta. Elhatározta a közgyűlés, miszerint a tisztviselőknél 25% drágasági pótlékot ad az 1908. évre, mivel a szokásos jutalmazásokban most nem részesültek. A közgyűlés ezután a kilépő igazgatósági tagokat választotta meg, vagyis a főintézetnél: Balási Sándort, Reiner Jánost, Solymossy Endrét és Szombalfalvy Lajost, a kereszturi fiókhoz Dr. Szolga Ferencz, Szentgyörgyi Mózes és Oláh Antal helyére Jakabházy Gábort, az oklándi fiókhoz: Tibald József aligazg. helyettesét és Szabady Tivadart. A választás eredményének kihirdetése után, a gyűlés már 10 órára véget ért.

Állatkiállítás és vásár.

Az Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egyesület folyó hó 29. és márczius 1-én a magyar kir. földművelésügyi minisztérium, az O. M. G. E. és az E. G. E. támogatásával Székelykorszakú országos jellegű tenyész állatkiállítást és vásárt rendez.

E kiállításon az ország összes tenyésztői versenyezhetnek magyar erdélyi fajta, saját nevelésű, 2 évet betöltött bikákkal, borjus tohenek 2 és 3 éves üszőkkel, melyekről a községi előljáróság által igazolandó, hogy egy év óta a kiállító tulajdonát képezik, továbbá udvarhelyvármegyei községek községi bikákkal. Siementhal és berni siementhal tenyészállatok is kiállíthatók, a monnyibon vármegyei tenyésztők tulajdonai és nem külföldről importáltak. Ezek csak oklevélre pályázhatnak. A kiállítás díjmentes, de a vásár két napján eladott állatok eladási árának 2 százaléka az egyesület pénztárába befizetendő. A 100 boldnál nagyobb birtokok tulajdonosai vagy bérlői csak a nagytenyésztők között állíthatnak ki.

Bejelentések Gálffy Kálmán főszolgabírónál Székelykorszakú eszközöndők, ki kívánatra a kiállításra jövő vendégek elszállásáról, a tenyészállatok istállózásáról gondoskodik és mindennemű tudakozódásra felvilágosítással szolgál.

Mint hogy a kiállítást az erdélyrészi és tiszavidéki legismertebb tenyésztők szokták magyar erdélyi fajta bikákkal felkeresni, azért itt úgy a községek és magánosok a legelőnyösebben és legnagyobb választékból szerezhetik be e nemű szükegleteiket.

TÁVIRATOK.

Budapest, február 23.
(Érk. d. u. 5 ó.)

A Házsabályrevizió a Házban.

A képviselőház mai ülésén Justh Gyula elnökölt.

Indítvány könyvezte Bozóky Árpád két törvényjavaslatot jegyzett be, indítvány alakjában. Egyet a kisbirtokosok adójáról, másikat a cigány ügyről. Mindkét indítvány indokolását Ház február 29-ikére tűzte ki.

Ezután áttértek a napirendre. A házsabályrevizióhoz Mezőfi Vilmos beszélt. Szerinte ezen javaslat teljesen azonos Tisza István javaslatával. Tisza majdnem szószerint ezen indítványt terjesztette elő. Megindokolása is ugyanígy hangzott. Idézi Kossuthi Ferencz régebbi beszédeit, majd a miniszteri felelőségről beszélt.

Szünet után folytatta beszédét revizió ellen. Képviselőház folyosóján Justh elnök a köréje sereglett képviselők és újságírók előtt kijelentette, hogy mindig híve volt a revizióknak. Már Tiszának megmondotta, hogy házsabályokat szigorítani kell, mert már azokkal Ház munkát nem végezhet.

Szólt azon vesztélyről, mely az országot fenyegeti, ha módosított házsabálylyal horvát és nemzetiségi aspirációknak útját nem állják.

NYILTTER.

Nyilatkozat.

Tudomásunkra jutott, hogy a székelyudvarhelyi villamos-telep a t. cz. közönség által Rösler és Gábor cégnél vásárolt s túlnok erőd villamos világító testeket kifogásolja, azt hozván fel indokul, hogy azoknak vezeték-huzalai nem felelnek meg az előirt 220 volt feszültségnek.

Ennek ellenében teljes felelősség mellett ezenel nyilvánosan kinyilatkoztatjuk, hogy összes villamos világító lámpáink vezetékéi 220 volt feszültségűek s ennek következtében teljesen megfelelők. Ellenkező állítás csak közönséges üzleti-fogásnak tekinthető.

Ditmar R., Brüner Testvérek

lámpa- és fénygyárak r. t.

Budapest, IV. Kossuth Lajos-u. 2.

Kiadja: Becsek D Fia könyvnyomdájá.

Sz. 1706—908. tkv.

Árverési hirdmény és feltételek.

Az oklándi kir. járásbíróóság, miut telekkönyvi batóság közhírré teszi, hogy Dr. Koncz Károly ügyvéd által képviselt Özv. Szolga Péterné, kk. Szolga Julianna, kk. Szolga Gábor, Szolga Dénes és Szolga

Lidi felpereinek, Szolga Albert és Szolga József alperesek ellen közönség megszűntetése iránti ügyében a beadott utóajánlati kérés következtében a végrehajtás birtalával bíró utóajánlati árverés a székelyudvarhelyi kir. törvényszéknek az oklándi kir. bíróságról területén fekvő, az oklándi 574 számú tjkv-ban A/151/1 hrsz. kőház, 151/2 hrsz. fabáz 152/1. hrsz. házikórtól 2350 koronában ezen megállapított kikiáltási áron elrendeltetik.

1. Az árverés megtartására határnapul az 1908. évi márczius hó 17-ik napjának d. e. 9 órája a kir. járásbírósg hivatalos helyiségében tűzetik ki.
 2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alul nem fognak eladni.
 3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. M. sz. a. kelt rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni vagy a 173. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított és szabályszerű elismervényt kizsoltgáltatni.
 4. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az eladt árverés napjától számított 30, a másodikát 60 nap alatt, minden egyes vételár részlet után az árverés napjától számított 5% kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án kelt 39425. I. M. számú rendelkezés előírt módon az udvarhelyi kir. adóhivatalnál befizetni.
- A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.
Okland, 1908. évi február 7-én.
- Matkó,** kir. albiró.

Végh. 52—1908. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az udvarhelyi kir. törvényszéknek 1908. évi 108. sz. végzése következtében Dr. Koncz Károly ügyvéd által képviselt Olaszteleki takarékpénztár javára Szabó János kurtia és t. almási l. ellen 240 kor. a jár. erejéig 1908. évi január hó 23-án fogva-ponított biztosítási végrehajtás után le- és felülfog-
lalt és 3510 koronára becsült következő ingóságok, u. m. I. Barra Sándornál juhok és széna. II. Szabó János kurtinál 1 gőzmozdony. III. Dénes Mózesnél 2 ló nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírósg 1908. évi V. 30/2. sz. végzése folytán 240 kor. tőke-követelés, ennek 1907. évi december hó 10. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 138 kor. 24 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Homoródmáson alperesnél leendő megtartására 1908. évi márczius hó 2-ik napjának d. e. 9 órája batáridőül kitűzetik és abhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.
Kelt Okland, 1908. február hó 16-án.

Pollák Ignác, kir. bír. végrehajtó.

Sz. 7567—907. tkv.

Árverési hirdetmény és feltételek.

Dr. Koncz Károly ügyvéd által képviselt ifj. Mikics János végrehajtónak, Mikics János végrehajtás ügyében a kérelem következtében a végrehajtás árverés 700 korona tőke, ennek 1904. évi október hó 24. napjától járó 8% kamatai 54 K. per és 31 K. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 24 K. a még felmerülő költségeknek behajtása végett az 1881. évi LX. t. cz. 144. §-a és 146. §-a értelmében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék, az oklándi kir. járásbírósg területén fekvő a székelymúzsai 484. sz. tjkv-ban A/250/4 hrsz. fabázra, 251/4. hrsz. házikórtól 829 koronában ezenel megállapított kikiáltási áron elrendeltetik.

1. Az árverés megtartására határnapul az 1908. évi márczius hó 20-ának d. e. 9 órája Székelymúzsai község házához kitűzetik.
 2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.
 3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. M. szám alatt kelt rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy a 173. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított és szabályszerű elismervényt kizsoltgáltatni.
- Az oklándi kir. járásbírósg, mint tkv-i hatóságtól.
Oklandon, 1907. december hó 23-án.
- Pécsffy,** kir. járásbíró.

Árverési hirdetmény.

A székelyudvarhelyi kir. törvényszék 705—1908. számú végzéseuek rendelkezéséhez képest, ezenel közhírré teszem, miszerint a vagyonszerzett Szel Gáza székelykereszturi kereskedő csődtömegéhez tartozó és a csődletár 518—621 tétele alatt felvett következő ingóságok: üres hordók, üres borvizesüvegek, 300 üveg „Baross sóvanyuviz,” különböző minőségű és méretű lámpacsovek, festékanyagok, pálinka és bor-neműek megfelelő tárgyaikkal együtt Székelykereszturon, 1908. évi márczius 9-én és következő napokon d. e. 9 órától 12 óráig tartandó nyilvános árverésen a legmagasabb ajánlatot tevőknek el fognak adatni.

A mennyiben a leltár megfelelő tételei alatt felsorolt ingóságokért 1800 kor. megigértetik, az esetben az árverés egy tömegben történik; elleukező esetben pedig a javak tételenként fognak eladotni.

Kikiáltási ár a leltári becsérték.
Vevő köteles a vételárat azonnal készpénzben lefizetni s ezenkívül a vételi illetéket is hordozni.

Az árverési feltételek egyéb részletei alólírott tömeggondnoknál megtekinthetők.
Székelykeresztur, 1908. február 18.

Dr. Fodor Boldizsár,
tömeggondnok.

Sz. 173—908. jegyzői.

Hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy Parajd (Udvarhelyvármegye) községnek már korábban engedélyezett, de eddig nem gyakorolt heti állatvásár folyó évi február hó 27-étől kezdődőleg minden hét csütörtök napján megtartatik.

Ezen vásárra minden névvel nevezendő állat felhajtható.

Végül pedig közhírré tétetik, hogy Parajd községben vasuti marharakodó is van.

Parajd, 1908. február hó 15-én.

Klör Vilmos, s. k.
községi jegyző.

Sz. 7661—1907. tkv.

Árverési hirdetmény kivonat.

A székelykereszturi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jakab István végrehajtónak, Szabó Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 87 K. 41 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék, székelykereszturi kir. járásbírósg területén levő a székelykereszturi 84. sz. tjkv-ban foglalt 129/3, 131., 132/2, 133. hrsz. ingatlanra 906 kor. ezenel megállapított kikiáltási áron az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1908. márczius hó 9-ik napján d. e. 9 órakor ezen telekkönyvi bíróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladotni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1888. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleg a elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoltgáltatni.

Kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság.
Székelykeresztur, 1907. december 23.

Veress, kir. járásbíró.

Eladó ház.

A Szentimre-u. örök áron eladó.
38. számú ház
Értekezhetni: özv. Bogácsi Imrénénel
ugyanott.

Aki eddig sikertelen remélt betegséghől gyógyulni, használjon a felülmulhatatlan, méhek által lerakott

Mézesencziát

Ezen a legjobb hegyi és virágnövényekkel lelkiismeretesen készült, e legjobb eredménnyel használt és orvosi autoritások által a legmelegebben ajánlt mézesenczia legjobb hatású szer köszvény reuma, migrain, légvèreszégényesség, sápkor, minden fajú ideg-
tegegek, asihma, szivdobogás, étvágytalanság, székrekedés, fejfúvadás rekedtség, köhögés és torokgyulladás ellen. Előmozdítja az emésztést.
* étvágygerjesztő. a teatre pedig erőltően hat. *

Postai elküldés csakis utánvét, vagy az összeg előleges beküldése mellett történik.

Üvegenként 2 koronáért kapható:

GRAFI MÓR
erdély legnagyobb méhészetében
SZÁSZKERESZTUR
(Nagyküküllőmegye)
2 üvegnél kevesebbet nem küld.

Egy két szoba, konyha, nyári konyha és pinczéből álló lakás kerttel Balthory-utca 8. szám alatt olcsón kiadó

UJ SZABÓ-ÜZLET

Van szerencsém a mélyen tisztelt férfiközönség szives tudomására hozni, hogy 9 és fél év óta fennálló, jó hírnévnek örvendő férfi szabó-üzletemet Dicső-szentmártonból a helyi piacra, Florián Bogdán ur házába helyeztem át és nyitottam meg. Dus raktárt tartok hazai, ugymint zsolnai és brassói, azokivül valódi angol divatszövetekből. Elvállalok minden e szakmába vágó munkákat, ütőnyűk elkészítését szükség esetén 48 óra alatt. Jó szabás, kitűnő munka, pontos kiszolgálás által vélem a mélyen tisztelt közönség bizalmát megnyerni. Vidékre mintákat kiválasztás végett szivesen bérmentve küldök. 2—3 megrendelésért megbi vásra személyesen jövök. Magamat becses pártfogásukba ajánlva, maradok teljes tisztelettel.

LÖBL MENDEL férfi-szabó
SZÉKELYUDVARHELY.

A szombatfalvi vámmal szemben, közvetlenül az aszfalt mellett 200—400 kvöl területű

háztelkek

eladók — Részletes felvilágosítást ad Dr. Szülösi Ödön ügyvéd.

Villamos világítási égőtestek s luszterek raktára

Van szerencsém tisztelettel tudatni a n. é közönséggel, hogy üzletemben a mai kor igényeinek megfelelő villamos világításhoz szükséges összes szerelvényekből állandó raktárt állítottam föl, a mely czéloból a legelső homi gyárral, a Magyar Fém és Lámpa-ágyár Készvényszer-
sasággal jöttem összeköttetésbe és ebből kifolyólag azon kedvező helyzetbe vagyok, hogy a n. é közönség igényeit, tekintettel az árak versenykivüli voltára és a legmesszebb monó választ minden tekintetben kielégíthetem, a midőn szives jóindulatokat kérem waradtam tisztelettel

Drágomán S. J. Ifj. Drágomán Domokos